

Ohlášky – neděle 5. 3. 2023

Dnes prožíváme **2. neděli postní**.

➤ Příští neděle 12. 3. 2023 bude **3. neděle postní**.

➤ Tuto neděli 5.3.23 9:00 bude nedělní mši sv. sloužit generální vikář Mons. ICLic. Mgr. Martin DAVÍDEK

➤ Farnost Všech svatých pořádá postní duchovní obnovu. V sobotu 18. 3. 23 od 14 hod. v DDKT v Litoměřicích, přednášet P. Pavel Andrš. Doporučuji tuto akci vaší pozornosti. Několik hodin modlitby a ztišení prožitých na takovéto akci přináší duchovní povzbuzení na několik týdnů.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne**
ve farní kapli.

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 15 (2023)
5. 3. 2023

2. neděle postní



Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 2. týdne postního

Neděle 26. 2. - Mt 17,1-9: Ježíš vyvedl tři z učedníků na horu proto, aby alespoň někteří z apoštolů mohli lépe porozumět, kým Kristus je. Podle vyprávění jsou Petr a jeho druzí spíše vylekáni, než že by hned porozuměli. To nevadí. Ježíš je připravuje na události, které teprve nastanou. Dotýká se jejich strachu, vede je. Podobně i v našich životech je spíše důležité dovolit Bohu, aby nás vedl i za cenu určitého tápání než žít s tvrdošjnou naivní jistotou, že my nejlépe víme, jak přesně věci mají být.

Pondělí 27. 2. - Lk 6,36-38: Kěz dokážu být jeho obrazem i v tom, že se rozdávám druhým! V rodině, ve společnosti, ale v duchu i tam, kde jsem třeba osamělý.

Úterý 28. 2. - Mt 23,1-12: Tvrdá slova určená těm, kdo zneužívají i dnes víru k vlastnímu prosazení na úkor druhých, méně nadaných, bezbranných. Kěz bychom vůči tomuto pokušení byli imunní...

Středa 1. 3. - Mt 20,17-28: Služba druhým je postavena Ježíšem na první místo. Sklony ke kariérismu se nevyhýbají ani vztahům v církvi. Když se zamyslím, ani já nejsem často schopen ustoupit do pozadí.

Čtvrtek 2. 3. - Lk 16,19-31: Ježíš dokázal pojmenovat tvrdošjnou „nevíru“. Její příčiny jsou i v setrávání ve vlastním nadbytku a neochotě dělit se s potřebnými. A to nás samotné ohrožuje.

Pátek 3. 3. - Mt 21,33-43.45-46: Boží království nezanikne, když není přijato. Je dáno jiným, kteří ponесou ovoce. To nás může naplnit nadějí!

Sobota 4. 3. - Lk 15,1-3.11-32: Soustředme se na postavu onoho staršího, hodného syna. Nemáme často jeho vlastnosti, když nebeský Otec projevuje svou náklonnost těm, do kterých bychom to neřekli?

Youcat (64. část)

Každý vypne na chvíli právě tehdy, kdy se mu to zrovna hodí. Čas ztrácí strukturu. Neexistuje rozdíl mezi dnem všedním a svátečním. Svátek je tehdy, když si to přeje obchodní dům s nábytkem. Všechno pořád běží, všechno páchne pivem a fastfoody. Člověk by si myslel, že lidé budou v této nové flexibilitě šťastní. Jenomže my si zatím naříkáme na šedou jednotvárnost dní. „Nemůžeme žít bez nedělní mše svaté. Copak nevíš, že křesťan existuje pro

eucharistii a eucharistie pro křesťana?“ je odpověď mučedníka Saturnina (†305) při výslechu poté, co byl obžalován z účasti na zakázaných nedělních shromážděních. **Jakým způsobem křesťané proměňují neděli v „den Páně“? Copak nedokážeme znovu objevit neděli?** Myslím, že tím, kdo ji zachrání, nebudou odborové organizace – budou to spíše lidé, kteří se společně vrátí k opravdovým kořenům neděle. Neděle není posvátná proto, že dovoluje člověku po šesti pracovních dnech pustit z ruky kladivo nebo z hlavy počítačovou klávesnici a sesadit práci z trůnu. Středem neděle, den Páně, je totiž Bůh. Musí to být svátek se vším, co k němu patří: s prostorem pro krásu, s tím, že si člověk udělá čas na sebe i na druhé, na lásku a na Boha, s květinami, hudbou, svátečními šaty, rituály, volným časem a odpočinkem v krásné Boží přírodě. A možná se pak dočkáme dne, kdy tu znovu bude drama, vzpoura a slzy, když nám někdo bude chtít sáhnout na „posvátný“ den, na neděli, na svátek vykoupených... (z knihy *Youcat: Kurz víry*)

14/ Podobenství o ohni II

Je-li nutné oživovat víru každého pokřtěného, je také třeba oživit plamen našich nedělních shromáždění. Jde o citlivou záležitost a nepředstírám, že znám řešení. Ale musíme uznat, že naše nedělní mše někdy trochu připomínají oheň bez plamenů. Uhlíky ještě doutnají, ale jsou zasypané popelem, jehož šedá barva dobře ladí s převládající šedobílou barvou vlasů ve shromáždění. Nechci nikoho soudit, právě naopak – obdivuji kněze, kteří se za každou cenu snaží zachovat bohoslužby, a věřící, kteří jsou vytrvalí navzdory velkému úbytku farníků. Zároveň ale chápu i biskupy, kteří se snaží sdružovat farnosti, aby se do nich vrátil aspoň nějaký život. Přirovnáme diecézi k obrovské mýtině zarostlé křovisky, kterou je potřeba kompletně vyčistit. Sedlák proto zapálil mnoho ohňů po celé mýtině. Postupně všechny ohně vyhasínají, protože už nemá co hořet. Žádné plameny, žádné světlo ani teplo. Aby sedlák dokončil čištění svého pozemku, shrne vše, co má ještě shořet, na jediný oheň uprostřed. A plameny se znovu objeví, vrátí se světlo i teplo. S našimi farnostmi to funguje podobně. Dříve byla v každé malé vesničce živá farnost, někdy i s více kněžími pro jednu vesnici, která měla několik stovek obyvatel. Tehdy se v neděli ráno chodilo do kostela a v podvečer se celá vesnice znovu sešla na

nešpory. Tak tomu bylo za dávných časů, ještě, než v neděli ráno začali vysílat Studio Kamarád a Svět motorů. V těchto vesnicích často už ani není kněz, odněkud dojíždí. Věřících je málo a jsou spíš postarší. Abychom znovu docílili vřelého a horlivého shromáždění, musíme ty ostrůvky života spojovat. Bude kvůli tomu sice nutné dojíždět na bohoslužby, ale to už se v dnešní době běžně děje i kvůli jiným společenským aktivitám. Dříve na vesnicích měli školu, pekařství, poštu, lékaře, obchod s potravinami i benzínku. Ale dnes se mnohdy všechny tyto služby přesunuly do nejbližšího města. Tento odliv do měst nám nemusí být po chuti, ale takový je trend a církve se musí zřejmě přizpůsobit. Aniž bychom na venkovské oblasti zapomínali, zavedení spádových farností pomůže nabízet bohoslužby s běžným počtem účastníků několika generací, bohoslužby, které skutečně zahřejí ochladlá srdce a posvítí na cestu životem. Právě kněžím svěřil Kristus zvláštní zodpovědnost, aby usilovně pečovali o plamen víry ve společenství věřících. Kněží jsou jako ty velké kameny, které je třeba šikovně rozmístit, aby se dal zapálit oheň. Jedno maližské přísloví říká: „Na každý oheň jsou potřeba aspoň tři kameny.“ Ve farnostech velkých měst, kde se kněží mohou scházet, společně se modlit, sdílet společné jídlo, zkrátka nést svá břemena společně, bývají i shromáždění často velmi živá. Aby se oheň znovu rozhořel, bude se muset jednou otevřít i téma kněžské samoty. Mnoho kněží dnes ještě nechce o komunitním životě ani slyšet, protože si přece nezvolili život v klášteře. Velmi dobře jim rozumím, některé aspekty komunitního života nejsou snadné, především máme-li ho sdílet s lidmi, které jsme si sami nevybrali. Ale Ježíš také nežil sám, ani nikdy neposílal své učedníky hlásat evangelium samotné. A můžeme konstatovat, že mnoho mladých bohoslovců v dnešní době tíhne ke způsobu života s komunitním rozměrem, jaký nabízí například Komunita Emmanuel či ve Francii sdružení kněží v rámci Komunity svatého Martina. Znovu opakují, že neznám ideální řešení, ale pořád zřejmě platí, že k rozdělání ohně jsou zapotřebí aspoň tři kameny. Vystupme tedy z izolace, připojme se na cestu církve, bratrského společenství, oživme své plameny, aby se naplnila Ježíšova slova: „Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi, a jak si přeji, aby se už vzňal!“ (L 12,49) (z knihy *René-Luca Patnáct podobenství*)